

ALp 2409

Brazilijos

LIETUVIS

LITHUANIO NO BRAZIL

Redaktorius—Gerente: J. STANKAITIS
 Leidžia: Bendrovė „Ausra“
 Adresas: S. PAULO, rua Visconde da Laguna,
 (Mooca, bondės: 8, 10 ir kit.)
 Kalbamasis valandės nuo 18... 20 val. kasdien

PROGRESYVĖS MINTIES
 SAVAITRASTIS

PRENUMRATOS KAINA:
 BRAZILIJOS: Metams—19 \$, 1 mėn. 2 \$. Atskiro
 Nr. kaina 300 Rs. Užsieny—dvigubai.
 laikraštis skolon nesiunčiamas. Platintojams geras
 rėmimas.

I METAI

São Paulo, Šeštadienis, 1927 m. 17 d. Ru sėjo

Nr. 7

Siūdnu įvykių aktyvaiz- doje

Rugsėjo mėn. 8 dieną tapo sumintais „Ausros“ pirmūninkas p. J. Stankaitis ir jau kelintą dieną sėdi kalėjime.

Šis įvykis daro mums „Ausriečiams“ ir visiems geros valios doriems tautiečiams labai nemalonų, slopinantį įspūdį. Juolabiau, kad p. Stankaitis suimtas ir kalinamas be jokios kaltės, o tendencingai apskūstas administracijai, kiek tenka patirti net su pasamdyto advokato pagalba mūsų pačių tautiečiais blogos valios, asmenišku egoistinių sumetimų turinčiais žmonėmis.

Viena tik dziugina, kad p. J. Stankaitis nekaltas ir kad šiuo biauriu kelių asmenų darbu pasibaurėję ne tik „Ausriečiai“, bet visi dori lietuviai S. Paulo kolonijos ir jo išliuosavimui deda šimtinėmis aukas.

Kiek teko patirti, kad po prašymu — melaginga denunciacija, kad suimti Stankaiti pasirošė 14 asmenų.

Taigi ta saujalė negarbingųjų žmonių tegul žino, kad jie nešvari kovos būdu įkando iš pasaulio organizacijos vada, bet jam garbės neatėmė, o kuodidžiausias užuojautos dorų tautiečių p. Stankaitis susilaukė. Toliaus tegul žino tai, kad jie atsistojo skersai kelio ne p. Stankaitiui, bet visai „Ausros“ draugijai, visai dorai lietuvių visuomenei S. Paulo kolonijos.

Tegul žino ir tai, kad ryt-poryt administracija taip pat žinos kur yra tiesa ir atatinamas padarys iš to išvadas.

Mes ne nedoro keršto pasekė-

jai ir ne mums tinka tokie kovos metodai. Mes organizacija oficiali ir stovime ne tik lietuvių gerbūvio, bet ir Brazilijos Respublikos gerovės sąryšyje.

Neužilgo susilauksime oficialaus Lietuvos valstybės atstovo Brazilijoje, pažūrėsimė kur tada dės „didvyriai“ savo „nekaltas“ akis ir kokių tada denunciacijų griebšis.

Mes nekovosime su tais „14“, nes negarbinga būtų su taip negarbingų kovos metodu mėgėjais kovoti. Jie verti bausmės ir juos nubaus likimas. Kas sėja vėją — vėtra pjaus.

Zodžiai tevirsta darbu

Gyvenimas — tai kova su jo purvais už giedrą — pasakė vienas rašytojas. Lietuvių Kolonijai Brazilijoje gyvenimas — tai kova su visais jo sunkumais, kokius tik gali datirti išėvis svetimėje šalyje, nemokėdamas kalbės, nežinodamas įstatymų, papročių, gyvenimo satvarkos ir tt.

Cia tenka kovoti ant visų gyvenimo frontų atsidėjus ir uo saulei šviečiant, bet tamsioje nežinios naktyje, arba klaidioje girioje klaidžiojant.

Mūsų kolonija S. Paulo esta-
doje gan turtinga įvairių specialybių žmonėmis ir nors čionai yra gan palanki s specialybe turintiems darbo sąlygos, tiek specialistai amatininkai, tiek žemdirbiai skursta išsiblaškė kituose menkai apmokamuose, purviniuose ir nieko gero ateičiai nežadančiuose darbuose. Ir tik vienas kitas seniau gyvenančių specialistų, ar ūkininkų šiaip taip iriasi pirmyn, atsistojęs prie tiesioginio darbo.

Priežastini to skurdo yra toka supratimo vienybės, susibūrinimo krūvon vienodo tikslo-siekiančių žmonių. Dauguma organizacijų reikalauja supranta tik tiek, kad pakanka būti nariu bendro pobūdžio organizacijos, kaip kad turime „Ausra“, o kiti net ir tokiom organizacijon stoti nemato reikalo,

Gyvename plataus techninio išitbulinimo vispusiškos ekonominės konkurencijos ir piniginio kryžio laikus. Dabar netik menkučiai, bet stambūs fabrikantai, k mersantai ir žemvaldžiai deda sė į sąjungas. Tėvynėje buvo sunku pavieniui — svetur dar sunkiau, čia ypatingai reikalinga sąiburti krūvon ekonominio gerbūvio siekti. Juo labiau, kad Brazilijoje yra ipatingai palanki s sąlygos visokių bendrovių, sindikatų veikimui.

Nejaugi mes, tautiečiai, atvykome tik tam Brazilijon, kad likti amžinai pusvergais faezepose, kad rausti su kabliau kitas uogas, ar durblynus ar skursti menkai apmokami fabrikuose, ar dirbtuvėse ir amžinai nešioti varda „trabalhador“?

Ne, mes kaip ir kiti laimingieji kitataučiai turime lygias teises siekti gerovės, tapti turtingesniais kai buvome kai esame dabar.

Daug turime savo tarpe visokių „is.ų“, žemiško „rėjus“ apaštaly, kurie visur šaukia į mus: lietuviai, dirbininkai nesidėkite prie anų, šen prie mūsų, mes tokie ir tokie „istai“ tikrieji jūsu „užtaryt jai“ sukursime tikrai darbininkiską organizaciją (suprask komunistinę), mes iškovosime jums gerovę Brazilijoj, ir dar visokių nebūtybių prikalba, kol neilys į kalėjimą.

Kai sulygini tokių mazapročių šūkavimus su gyvenimo realybe su būtiniausiomis gyvenimo taisyklėmis, tai istiesų gali greičiau Amazonė išdžiūti, negu tie nelaimingi rėksniukai Brazilijos lietuviams darbininkams suteiks ka nors gero apart kalėjimo. Ir gaila tų nelaimingų rėksnelių ir jų pasekėjų.

Ne šūkavimų mums reikia, ne partijų visokių „istų“ bet kuogreičiausiai ourtis sulig specialybių į sąjungas, sindikatus, steigti dirbtuves, parduotuves, gamyklas, kurtis bendromis pejėgomis žemėje ir tt.

Šiuo reikalu buvo rašyta „Brazilijos Lietuvyje“ ir man rodos, kad kiekvienam sveikai galvojančiam žmogui aišku, kad mums reikia kuogreičiausiai steigti šias sąjungas, ar sindikatus: stalių, kalybių-saltkalybių-mechanikų, kurpių, siuvėjų, mūrininkų-statytojų, o laukų darbininkams ir buvusiems zemvaldžiams kurti žemės ūkio kultūros sąjunga ir kurtis žemėje visais prielaimais būdais.

„Aušros“ Valdyba kreipėsi į valdžią ir gavo pažadėjimą duoti 1500 aikerų žemės pirmai lietuvių zemdirbių kolonijai. Tame plote galės patilpti apie 150—200 šeimynų. Apie šių sąjungų darbuotė plačiau parašysiu kita karta.

Bent tik „Aušros“ Valdybai paskelbti vietą ir laiką susirinkti specialistams tos ar kitos specialybės sindikato steigimui.

Tokiais tai keliais eidami sulauksime geresnės ateities. Kurie sekis viskius „istus“ ir manys pasauli ankštyr kojoms apversti, pasinaudoti veltui kitų šimtmetiniu triūsu, tie vargu ką gero sulauks.

Libora.

Bent svetur susivaldykime

Žmogus, pilname to žodži supratime džiaugiasi turėdamas progos skaityti knygas, laikraščius, lankyti paskaitas, kildamas ankščiau doroje ir kultūroje; džiaugiasi ir didžiuojasi galys apseiti be girtybės ir peštynių, taupyti pinigis ir kurti sau ir šeimynai šviesesnę ateitį, galys pagelbėti savo artymui; džiaugiasi turis padaria kompaniją liuoslaikiui praleisti ir tt.

Toks žmogus visuomenei yra naudingas, gerbiamas ir mylimas jos narys ir brangus tos tautos

vaiviko lapelis, kuriai jis priklauso. Tokiam žmogui nesunkios gyvenimo dienos, lengviau ir svetur tarp svetimųjų jo širdžiai žmonių.

Bet yra kita rūšis ir gi žmonių, kuri vis dar gan apščiai skiedžia šviesesni ir doresni mūsų tautos elementa, kuri visu kuo prieštarauja pirmajai. Tai tamsūs, chuliganišku palinku, silpnavaliai žmonės. Jie didžiuojasi, jeigu moka gerai keiktis, blevygoti didžiuojasi galį daug „čerku“ ar būtelių degtinės ištuštyti; didžiuojasi galvą kitam plytgalii perskėle, artymą žodžiu, ar veiksmu išniekine, nuskriaude, žmona ir vaikučius iš namų išvaikę ir kitais panašiais darbais. Tokių žmonių visuomenė neapkenčia ir net tos tautos, kuriai jie priklauso.

Šis nenuoramishkas elementas savo tėvynėje tautai yra mažiau žalingas, nes ten tarp savųjų mažiau pastebimas kitataučiais. Bet svetur gyvenančiai tos ar kitos tautos kolonijai, tokie chuliganišku palinkimų, nenuoramios žmonės yra begalo blėdingi ir tik tautos parazitų vardo teverti. Ir nelaiminga tauta, kuri svetur gyvenama tokiais tautiečiais pasižymi.

Vystantis Lietuvos emigracijai į Braziliją teko pastebėti ypatingai daug išvažiuojančių Brazilijon chuliganiško elemento žmonių. Ir dauguma Lietuvoje sakė, kad delto lietuviškas vardas Brazilijoj labai nukentės. Bet iš kitos pusės buvo vilties, kad svetimos šalies sąlygos, visistas vargas, su kuriuo teks kovoti emigrantui, prablaivins aptemusius protus, kad ten pasitaisys ir blogiausi, nes emigracija geriausia gyvenimo mokykla. Ta patvirtino lietuvių emigracija Šiarinėn Amerikon: kur galima sakyti, 80 nuošimė. išvykusių chuliganiško elemento žmonių tapo gerais visuomenės nariais ir sukūrė gerą sau ir šeimynai gyvenimą.

Bet labai liūdna darosi atvykus Brazilijon kai matai, kad mūsų nenuoramios ir blogų palinkimų žmonės nė kiek nesivaldo, bet dar blogyn eina. Lietuvių vardas iš pirmųjų dienų stovėjęs Brazilijoj gan gerai, pradeda kristi. Tik ir girdi: lietuviai irtuokliai, mušeikos, chuliganai; ir tai kalba ne tik kaimyniniai gyvenantieji svetimtaučiai, bet spanda, administracijos istaigos. Nori išnuomuoti kambarį, klausiasi, jei lietuvių šeimyna, o dar su merginomis — nesutinka nors

ir gerai užmokėtu. Juk tai baisu, nepakenčiamai!

O susiėję sekmadieniais sodne tiek jaunimas tiek vedusieji ką kalba? — Mes, brač, tai beveik kas nakt pas Jurgį gerai pageriam; dvi litrinės „pingos“ ant dviejų, tai nēr nė kas. Na, mes Mokoje brazilokams tai nē pasisukti neduodame. Mudu su Staska ir Vacka kai nuėjom į vakaruskas, tai visiems antausius atskaldēm. Stepas tai beveik kasdien pareina girtas, o Jonā vakar tai vos partempiu namon rades begulintį griovyje. Maruška su savo vyru skirasi, mat šoferi braziloką sau rado. Baltrus kasdien savo žmona muša; pareina girtas valgyt nēr ko, viską prageria ir dirbti per girtybę negali.

— Tai šit kokie mūsų tautiečių „didvyriški“ darbai. Tokie tai „perlai“ dabina jų galvas. Ir jeigu nesivaldys — baisi ir liūdna tokių žmonių ateitis. Lietuvių vardas susilauks baisios paniekos, kad doram tautiečiui bus gėda lietuviu ēsant prisipažinti.

Šaukiti su nelaimingais tėvais išbadėjusiais vaikais ir žmonomis: susipraskite, nelaimingieji, susipraskite nors čia svetur! Oi liūdnas, liūdnas galas jus lauki.

O visus dorus tautiečius, ypė arčiau tu nelaimingųjų stavincius ir turincius į juos įtakos, kviečiu į kovą su ta blogybe, nes baurus išsvirkimo, girtybės ir chuliganizmo parazitas lygiai ir mūsų lietuvišką kūną ir sielą teršia ir grūzia.

Težino visi blogų palinkimų tautiečiai, ypač „katolickos viaros lietuviai“, kurie ypatingai chuliganishkais darbais nuolat lietuvių kolonijos vardui, būdami Lietuvos piliečiai, skaudzius moralius smūgius suduoda, kad sveikas lietuvių kolonijos elementas S. Paulo su istiestomis rankomis ir atvira širdimi laukia Jūsų atsivertimo prie gero.

O jūs, kuriems geras žodis kai žirni: į sieną, kurių sielos tapo amžinai blogybių vergais, atsižėkite lietuvių vardo blogai darydami, patys būdami prazuve; nežudykite lietuvių tautos vardo. Ir žinokite, kad lietuvių kolonijos dori žmonės kovos su jumis, kovos griežtai, kol išraus iš sveiko tautos medelyno ir atiduos ugnyn sudeginimui.

Judita

 Š K A I T Y K
 ir platink „BRAZ. LIETUVI“

IŠ VISUR

Lietuva

Rugsėjo mėn. 10—11 d. telegrafas atnešė žinias, kad Tauragėje prasidėjo revoliucija. Revoliucionieriams vadovauja Kapitonas Majus. Revoliucinis judėjimas persimėtė į visą Klaipėdos kraštą.

Paskutinėmis vokiečių spaudos žiniomis, sukilimas vystosi ir eina kovos tarp sukilėlių ir valstybės kariuomenės, nors Lietuvos Vyriausybė oficialiai pranešusi per radiją, kad Tauragės sukilimas likviduotas.

Kokių-gi išikrųjų finalu baigsis tautininkų viešpatavimas Lietuvoje — sunku spręsti; svarbiausia, kad vidaus netvarka nepasinaudotų demokratinės Respublikos išoriniai ar vidujiniai priešai.

Derėjos Latvijos ir Lietuvos užsienių reikalų ministrai.

Rugščiū mėnesyje buvo pasitarimai Kaune tarp Latvijos ir Lietuvos užsienių reikalų ministrų, sekėnais klausimais: draugūmo ir arbitražo sutarties pasirašymu, toliau zvejybos, saunin rne, korbaracijos, socialinės apsaugos, Beto pasų ir vių panaikinimo Lietuvos Latvijos susitarime.

Lenkai pasitarimais primeta piliaini pabūdį ir sakoj: Cielmas čias iniciatorius politinių kambiūčių P. Baltėj, kuris nedruginas ir priešingas Lenkijos interesams. Ir net imato didelį Lenkijos „pavoju“.

Lenkai rūpinasi Vilniaus enkiškumu.

Lenkų spauda aprašydama pirmą Vilniaus miestą Trybės pėsėdį, imato jame prasidėjusią ataką prieš lenkiškumą Vilniaus.

Mat posėdyje lietuvių ir gudų kalbėje savo kalbomis, žydai reikalavę lygių teisių savo kalbai ir taip pat žydiškai kalbėje. Galop buvo svarstomas pasiūlymas sulyginai visas Vilniaus krašto kalbas — pasiūlymas priimtas 28 balsų dauguma.

Gudų Kongresas Vlniuje

Vilniuje gudų organizacijos veda paruošiamuosius darbus sukviečimui didžiojo gudų kongreso Vlniuje.

Vokietija

Berlyne įvyko visuotinas elektros tramvajų tarnautojų strei-

kas. Priežastis — naujų tarifų ir atlyginimo klausimas.

Gavo paškolą. Vokietijos Bankas gavo S. Amerikoj iš kompanijos Dillon Read New York 25 milijonus dolerių 5 metų terminu paškolą. Abejojama, ar tokia trumpalaikė paškola pagelbės vokiečių industrijos ir kitiems reikalams.

* * *

Duosią protestus. Berlyne posėdžiauja rytų ir vakarų Prūsijos taip vadinamos organizacijos „Tautos sargų“ atstovai.

Vokiečių spauda užsiėmusi nagrinėjimu ir aprašinėjimu atstovų pranešimu apie vokiečių kankinimus rytuose ypatingai Lenkijoj ir Lietuvoj.

Suvažiavimas per užsienių reikalų ministrų Stesemaņą ruošia reikalavimą, notą Lietuvai, kuri užgrobimo keliu prieš gyventojų masių valią uždėjo gyventojams nepakeičiamą sutarėjų vykdymo jungą. Iš to, kokia aprašė vokiečių spauda matyti, kad vokiečiai nejuokais mano atakuoti Lietuvą del Klaipėdos krašto.

Rusija

Moskvoje „carukai“ susirūpinę padėtimi Leningrade, kur nėra t s dienos, kad nebū u kankintų darbininkų su kariuomene. Neratos dienos, kad kur nors netektų šaukti kariuomenę d rytu „tvarka“ streikuojančių darbininkų s j nu se. Paskutinėme „tvarka“ d ryme rezultatai: 15 užmošų ir 50 sužeistų.

Ukrainoj t ir pat eina didžiūs „nesusitarimai“ tarp vokiečių darbininkų ir kariuomenės. Pats komunistų komisari su nušėtebėjimu šauki, kaip tai galima mū u valdomoj š lyj užpildinti ir nužudymai valdžios tatyvu, protestai, streikai darbininkų ir net kokie tai „siapti susikinkimai“ turinti tiksl nugeičiai komunistus nuo s t.

Moskvoj ir kitur vis daugiau reiškiasi protestų iš susiprausių darbininkų pusės prieš nedorą komisarių tvarka. Bet mažiausiam šesėliui darbininkų nepasitenkinimo pasireiškus, teroristiškai persekiojami ir grūdziami masėmis į kalėjimus.

Iš spaudos pranešimu matyti, kaip Rusijos komisari blogai jaučiasi ir kad tauta vis aršiau pradeda su jų sauvale kovoti.

Žemė dreba: Prasidėjęs žemės drebėjimas Egipte vėl smarkiai pasikartojė, visiskai sunai-

kindamas į 1500 namų ir apgriaudamas apie 3600 namų.

Žemės drebėjimas persimėtė į Mažąją Aziją ir Europą.

Paskutinės telgrafo žinios pranešė apie du kart pasikartojusį žemės drebėjimą Kaukaze ir Krimė. Sevastopoly, Simferopoly ir Odesoj yra sugriautų namų ir žmonių aukų. Telegrafo ir kiti panašūs susisiekimo itaisymai tose vietose sugadinti.

Francūzijos sostinėj nežinomas piktadarys 12 Rugsėjo nušovė Italijos vice-konsulą Nardinį. Piktadarys suimtas, Nardinis nugabentas ligoninėn mirė.

Audros ir liūtys. Europa šmet pergyvena negirdėtų audrų ir liūčių. Drugybė prigrūdyta žmonių ir pridaryta nuostolių. Bulgarijoj neseniai buvo audra nematyto ir negirdėto Europoje smarkumo su stambiais ledais. Daug sugriauta triobesiu, užmušta žmonių, gyvulių ir paukščių.

Lietuva

Paskutinėmis spaudos žiniomis per sukilimą Lietuvos valstybinė kariuomenė suėmusi į 2000 beaisvių. Iš jų 11 komunistų agitatorių nužista ir sušaudyta.

Brazilija

Tarptautinė Parliamenarinė komercijos konferencija

Rugsėjo 8 d. pasibaigė keleta dienu trukusi parlamentarinė tarptautinė Komercijos Konferencija, kuri buvo sušaukta Brazilijos Vyriausybės iniciatyva Rio de Janeiro.

Konferencijoj dalyvavo veikios pasaulio valstybių atstovai. Lietuvai atstovavo Lietuvos universiteto doc. D-ras K. Pakštas. Apsvarstyta visa eilė svarbių tarptautinės komercijos klausimų ir priimta svarbių rezoliucijų.

Svetimų valstybių atstovai labai susidomėjo Brazilijos prekyba ir pramone ir, tikimasi, po šios konferencijos Brazilija žymiai padidins savo eksportą.

* * *

IŠ LIETUVIU GYVENIMO

D-ras R. Pakštas S. Paulo.

Lietuvos delegatas tarptautinėj komercijos konferencijoj D-ras Pakštas su savo gerb. žin. chele Rugsėjo 10 d. atvyko į S. Paulį ir priėmė užkviestus „Aušros“ Centro Valdybos narius ir šiaip lietuvius veikėjus — viso 8 asmenis.

BRAZILIJOS LIETUVIS

Susirenkame skiria valanda mažame jankiame sal uėly, sveikinamės, kalbamės, teiraujamės: jie apie Braziliją, mes apie Lietuvą.

Pašnekėsysis jaukus malonus, bet trumpas: 9 val. vakaro svečiai kartu su Latvijos delegacija išvažiuoja Europon. Taigi skubomis dalinamės išpūdžiais, nuomonėmis. Gerbi ma i sveč as apklausia kiekviena atsilankiusi apie uždarbio ir pragyvenimo maksimumą ir tuos išpūdžius, kuriuos daro svetima šalis.

Mes reiškiamė savo pageidavimus ir prašome perduoti Lietuvos Vyriausybei; įpatingai, kad neatidėliojant paskirtų Brazilijon konsula.

Laikas bėga greitai. Išvažiavimo valanda artinasi. Linkime svečiams laimingos kelionės per Atlantą i Lietuvą — jie mums — geros kloties nauj je tėviškėje; širdingai atsisveikiname — skiriamės.

S. Paulo kolonijos lietuviai gyvena su savo kasdieniniais vargais bei rūpesčiais. Dauguma darbo neteke rūpinasi, kiti uždirtus pinigus negali atsiimti, tretį skundžiasi darbo sunkumu ir menku atlyginimu. Daugelis S. Paulo mieste, ypač amatininku kuriasi nuolatiniam apsigyvenimui: perkasi žemės sklypus, rūpinasi namų pasistatymu, dirbtuvės atidengimu. Tenka tik palinkėti laimingos kloties. Malonus labai reiškiny, kad didžiama mūsų S. Pauliečių rīšasi prie organizacijos, supranta jos naudingumą, ypač svėtur.

Plantacijose pakliuvę lietuviai pas sažiningus plantacijų savininkus gauna gera ir teisinga atlyginima, žemė, sek as, dēli gyvulių ir turi užsivedę neblogus ūkius ir jeigu dabar likviduotu turta, tai su uždarbio sutaupomis, atstotų nebloga Lietuvos ūkininką.

Patarina visiems lietuviams plantacijose dirbantiems, kurie jaučiasi skriaudžiami, isigyti ir laikyti prie savės krautūviu knygeles, kuri sma prie jų akiu imant krautuvėse produktus būtų iššoma produktų kiekis ir sumos pinigų. Krautuvėms atsimokėti imti iš administracijos piniginius orderius ir patėms krautūviniui iteikti.

Būv patogiausia, išvengimui nesusipratimū, pasiršyti su darbdaviu sutarti, kuri yra išspausdinta darb k ygoe, užpi dž us vietas, kokionis kainomis susitariama dirbti; sutartį privalo pasirasyti darbdavy: ir darbininkas:

taip reikalauja Brazilijos Respublikos darbo ir socialės srities įstatymai. Medicinos pagalba turi būti darbininkams tiekama veltui, kaip pažymėta sutarty. Norint pasitraukti iš plantacijų, geriausiai tai padaryti taikiu būdu abiem pusėm susitarus.

Ūkiuose taip pat yra nemažai lietuvių. Perkasi žemes ūkiu ikūrimui ir dabar tai šian, tai ten. Blogiausioj padėty tuo tarpu stavi mūsų kolonizacijos klausimas. Ūkininkai labai išsiblaško. Daugiausiai koncentruojasi lietuviai ūkininkai tai Dr. Libieno da Costa Machado kolonij se.

Dr. Libieno deda, kaip girdėti, daug pastangų, kiek leidžia aplinkybės, naujakurių kolonistų padėti pagerinti. Isteigta sandėliai supirkimui iš kolonistų surenkamos miškuose arbėtos, taip pat tiekama kitų darbų kolonistų šeimynoms. Ateičiai numatyta Dr. Libieno daugiau planų ir gavę sutikima iš jo, kituose nūmeriuose paduosime konkrečių žinių.

Pranesimai

Mokyklos reikalu

Lietuvių mokyklos steigimo reikalas S. Paulo labai pribrendęs. Svarbiausios mokyklos atidengimo kliūtys tai tinkamo buto ir tinkamoje vietoje (kad visų priemiesčių gyventojams būtų patogū pasiekti) suradimas. Mokyklos įrengimas pareis nuo to, koks bus surastas mokyklai butas: su irengimu, ar be irengimo.

Kad mokyklos steigimo reikalas eitu pirmyn, šiuo „Aušros“ kultūros sekcijos vadovas kviečia užinteresuotus mokyklos steigimo reikalū asmenis registruotis nuo 18 ligi 22 diena Rugsėjo kasdien nuo 5 ligi 8 val. vakaro šiose vietose: „Aušros“ būstinėj (Moóca) Rua Visconde da Laguna Nr. 1 ir Avenida Celso Garcia Nr. 177 (Braz priešais bažnyčia) pas kultūros sekcijos vadova J. Rūški. Buto suradimo ir kitoms organizacinėms išlaidoms padengti registruojantis reikia imokėti po 1 mileri.

Suradus butą bus susauktas užsiregistravusių tėvų susirinkimas apsvaestyti ir priimti mokyklos išikymo samtos, tėvų komiteto rinkimui ir aptarimui kitų mokyklos reikalū.

Šeimyniškas „Aušros“ Vakaras

Rugsėjo 24 diena S. Paulo

mieste Rua Couto de Magalhães Nr. 40. Įvyks šeimyniškas „Aušros“ vakarėlis. Bus vaidinama 3 veiksmų drama iš liaudies gyvenimo.

Po vaidinimų šokiai, žaislai skrajukė ir tt.

Kvietimū vakarėliui išanksto galima gauti šiose vietose: „Aušros“ būstinėj Rua Visconde da Laguna Nr. 1, Avenida Celso Garcia Nr. 177 pas kultūros sekcijos vadova J. Rūški, Rua Pratas Nr. 76 (prie sodno) pas Justina Kiura, Rua Caninde 29 Nr. pas Viltrakį, Rua dos Italianos 251 Nr. pas Katinaitę, Rua Dias Leme 54 Nr. (aukšt moka) pas Praną Sinkevičių, Rua Canindé 31 Nr. pas Zofija Jankauskaitę ir Rua Caninde 142 Nr. pas meno sekcijos pirmininką Praną Šoblevičiū.

Steigiama lietuvių žemdirbių pajinė bendrovė „Agrikultūra“. Lietuviams neturintiems kitokių specialybių, o buvusiems Lietuvoje žemdirbišis arba žemės ūkio darbininkais, tokia bendrovė pagelbės de jokio vargo isikurti žemėje, įgyjant ūkiams kurti žemes ir jos pilnai parūšiant ūkininkavimui. Bendrovės statuto projekte numatoma platus žemės ūkio kultūros darbas ir žemės ūkio produktų bei žemės augalų apdirbimo pramonės bei prekybos išvystymas. Bendrovė turės ypatingų simpatijų ir paramos iš Brazilijos Žemės ūkio ministerijos.

Bendrovė pradėjus veikti beveik visus savo narius galės tuojaus aprūpinti darbu.

Užinteresuoti bendrovės ikūrimu lietuviai kviečiami sekma dieny Rugsėjo 18 d. 5 val. po pietų atvykti i steigiamąjį susirinkimą. Avenida Celso Garcia 177 Nr. Iniciatoriai.

K. KAIRIO

Odininių išdirbinių fabrikai: aulelių, gedrų, valizų didelių ir mažų, čemodanų, sakvojažų, ridikūlių, futbolui mankšlių, portfelių ir kitų.

Kainos trečdaliu pigiau, negu kitur. Išdirbiniai aukštos rūšies, tvirtai, sažiningai padirbtī. Ieškoma nuolatininių agentūrų sulig kontraktų. Su užsakymais kreiptis Avenida Gorolhes Villa Agosta 38 Nr. S. PAULO